

Virago

Star

BLACKBUSTER

NUMMER 3

SEPTEMBER 2002, JAARGANG 8

AGENDA 2002/2003 VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

OKTOBER 2002

- 4 t/m 6 Regio 5 feestweekend camping "High Chapparral" te Luxemburg. Info bij Rinze Zijlstra, tel. 071-5013167.
- 18 t/m 20 "End of season party" van "The Outriders" in Engeland bij Packhorse aan de A5 bij Kensworth, Bedfordshire. Info bij Jopie van den Bedum via e-mail bedum@tip.nl.
- 17 t/m 20 MotoRai (weer terug in Amsterdam)

JANUARI 2003

- 5 Nieuwjaars receptie vanaf 12.00 uur in "het Witte paard" te Poeldijk.

FEBRUARI 2003

- 20 t/m 23 Vier Machtige Motordagen in de jaarbeurs in Utrecht.

MEI / JUNI 2003

- 30 t/m 1 Internationale Rally 2003 in Zweden.
Datum onder voorbehoud. (Meer info volgt)

Weet je iets voor de agenda?? Laat het de redactie en dus de leden weten!

REGIO CAFES

- Regio 1. Groningen en Friesland.** Elke derde zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café "Berend Botje", Stationsweg 13 te Zuidlaren.
- Regio 2. Drente en Overijssel.** Zie Regio 1.
- Regio 3. Gelderland en Flevoland.** Elke laatste zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café 't Klaphek, 's-Heerenbergseweg 2-4 te Stokkum.
- Regio 4. Utrecht en Noord-Holland.** Elke eerste vrijdag avond v/d maand vanaf 19.30 in café Lieftinck aan de Graaf Florislaan 2 te Muiderberg en elke 4e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in café "de Oude Munt", Middenweg 169 in Middenbeemster.
- Regio 5. Zuid-Holland en Zeeland.** Elke 1e en 3e zondagmiddag v/d maand bij café Shooters aan het Valkenburgse meer vanaf 12.00 uur (**Shooters is tijdelijk gesloten, dus tot nader order is het in "Het Witte Paard" te Poeldijk**) en elke 3e zondagmiddag vanaf 12.00 uur bij Café Restaurant "Lekzicht", Lekdijk West 4 te Bergambacht met zo rond 12.30 uur een rit door de omgeving.
- Regio 6. Noord-Brabant en Limburg.** Elke 1e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Herberg "De Zwaan", Mgr. v. Oorschotstraat 2 te Heeswijk-Dinther en elke 3e zondag van van de maand 's morgens vanaf 12.00 uur in Café Piet de Wit, Markt 13 te Asten.

Wat vliegt de tijd toch. De meesten van ons zullen de vakantie alweer achter de rug hebben en weer bezig zijn met hun contractuele verplichtingen. Zo hebben wij ook de draad weer opgepakt met dit september Magazine als resultaat.

Onze dank gaat uit naar alle mensen die een artikeltje hebben geschreven of op andere wijze een bijdrage hebben geleverd bij het tot standkomen van deze editie. Er staat ook deze keer dus voor iedereen wel weer wat in. Helaas hebben we niet alle kopij kunnen plaatsen, maar wat in het vat zit verzuurd niet en we streven ernaar het een volgende keer te plaatsen. Dit wil natuurlijk niet zeggen, dat we voldoende kopij hebben. Beter te veel dan dat we te kort komen. Blijven schrijven dus. Lees alles over het vertrek van Marcel Schaap als regiovertegenwoordiger.

"De bladen" hadden deze reis echter weinig te vertellen, maar toch is er een wetenswaardigheidje die het vermelden in de agenda waard is. Dit is namelijk de MotorRai. De VSCN is ook weer aanwezig met een stand. Liefhebbers die de stand willen bemannen, worden verzocht dit door te geven aan hun regiovertegenwoordiger.

Jopie's pagina is er en verder Texel story's en verslagen van het Internationale feestweekend in Denemarken. Volgend jaar gaat het Internationale feestweekend in Zweden plaatsvinden, en wel (voorlopig onder voorbehoud) van 30 mei t/m 1 juni bij de Hankwill farm in het zuiden van Zweden. Verdere informatie, zoals het programma en hoe er te komen, hopen we in de komende maanden te ontvangen van de "Yamaha Custom Club Sweden".

En in 2004 is de VSCN weer aan de beurt

(Reeuwijk is alweer zo lang geleden).

2004 is ook het jaar, dat de VSCN 10 jaar bestaat, dus reden om het wat groter aan te pakken.

Bij deze een oproep aan de leden om ideeën te lanceren voor een programma en misschien zijn er leden die een geschikte plek weten voor zo'n feest. (camping of een boer die overgestapt is op andere activiteiten i.p.v. landbouw of veeteelt).

Serieuze ideeën kun je mailen naar het redactie adres (blockbuster@chello.nl)

Verder heeft Jopie te kennen gegeven haar termijn als voorzitter niet te willen verlengen, wat dus inhoud, dat er een opvolger moet komen. Lijkt het je wat om het bestuur te komen versterken geef dit dan door aan je regiovertegenwoordiger.

Verder zijn we met z'n vieren naar het ISRA (Intern. Star Riders Association) treffen in Duitsland geweest waarvan een verslag.

Veel leesplezier.

De redactie.

Sluitingsdatum voor kopij: 1 november.

In principe kan van deze datum **NIET** worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

De redactieleden zijn: Fran\$ Hendrich\$, Rob Blokker en Hanna Steenstra.

ROADRATS NIEUWS

Na ruim 2 jaar regiovertegenwoordiger te zijn geweest, vind ik het tijd worden voor verversing. Ik verdwijn niet helemaal uit beeld, want ik blijf wel deel uitmaken van het regioteam van de Roadrats. Ook blijf ik voor de gehele club de ledenadministratie doen. Wel zullen jullie mij

minder vaak bij regio-cafe's zien dan voorheen. Uit het regioteam is Theo Vos gekozen als nieuwe regiovertegenwoordiger.

Ik wens Theo veel plezier en sterkte met het leiden van het regioteam.

Tot motors, Marcel

2002 BIJNA VOORBIJ

Wat heeft uw voorzitter zoal gedaan dit afgelopen jaar? Een beetje gelummeld met de motor in binnen en buitenland. Af en toe de kleinkinderen verwend en zelf een kindje gemaakt, het is een reisbureautje geworden. In het weekend ook nog wel eens tijd vrij gemaakt voor een regiocafeetje of feestje, als voorzitter moet je toch je postzegel af en toe laten zien, maar al die verplichtingen: het is eigenlijk niets voor mij. Ik heb het niet zo op dat feesten. Oké, af en toe dan, eens in de maand is te doen.

Volgend jaar moeten we dat maar eens anders gaan aanpakken en alle regionritten in een weekend verpakken. Gelderland ligt dicht bij de Eiffel, en heb je daar gereden, dan wil je dat nog wel eens, en feesten kunnen ze daar ook wel. Groningen ligt voor veel mensen eigenlijk ver genoeg en is ook onbekend genoeg om mooie ritten uit te zetten. We hebben daar in de buurt zelfs al een goede motorcamping waar ze ook wel van een feestje houden. Limburg heeft diverse mooie motorcampings waar ze graag vrolijke gasten ontvangen en samen willen feesten.

Wat let ons dan nog om volgend jaar weer een TOP JAAR te creëren? Vraag eens na bij je regiovertegenwoordiger(s) of je een helpende hand kunt bieden en zet samen iets op poten. Voor het volgende magazine hebben we de data nodig van alle regio(ritten)weekenden, dus laat maar zien wat voor moois in jouw buurt ligt.

Zoals je in het vorige magazine hebt kunnen lezen, zijn Gerard en ik, samen met Rob en Anneke Blokker naar Daytona Beach geweest. Dat moet een motorrijder toch minstens 1x

meegemaakt hebben: een soort bedevaart. Wij zijn ook de alligators gaan bekijken en hebben het zuidelijkste puntje van de States bezocht. Luxemburg stond ook diverse malen op onze agenda. Voor het regioweekend van regio 4 kwamen een aantal Engelse vrienden naar Nederland en voor de grap hadden zij afgesproken om 4 Zweden in Hoek van Holland te ontmoeten om samen met ons op Texel een feestje te vieren. En passant nog even een bruidspaar begeleid naar het stadhuis. Denemarken had de eer dit jaar om de Internationale rally te organiseren en daar hebben wij ons ook naar toe verplaatst. Ik zei het al, het leven is zwaar. Later dit jaar zijn we ook nog maar naar Canada gegaan, nadat in mei dit jaar Bob en Karin van de Canadese Virago Club ons lekker hebben zitten maken. Nou ik kan je vertellen: het is de reis waard.

Volgend jaar wil ik na 3 jaar voorzitter te zijn geweest afscheid nemen van deze bestuursfunctie en wat meer tijd vrij maken voor mijn kindje en onze kleinkinderen. Zoals diegenen die mij kennen wel zullen weten, zal ik het niet kunnen laten om me toch te bemoeien met van alles en nog wat, maar dan meer op opstand.

Denk er eens over na of je misschien een paar uurtjes van je vrije tijd wil besteden om het bestuur te versterken en meld je dan aan als kandidaat bij je regiovertegenwoordiger.

Zet je motor goed in het vet deze winter, er komen vast voldoende mooie winterse dagen waarop je er dan toch mee kunt blijven rijden zonder dat het chroom verweert.

Tot zwaais, Jopie

REGIO 5 NIEUWS

Het regio café Shooters aan het Valkenburgsemeer is tijdelijk (daar gaan we voorlopig maar van uit) gesloten.

Het café was van eigenaar veranderd en daarmee was ook de naam "Shooters" verdwenen. De nieuwe naam werd "Markant". Helaas was dat ook geen lang leven gegund, want tot op

heden is de tent nog steeds gesloten. De toekomst is voor ons nog onduidelijk. Voorlopig hebben we dus het regio café verplaatst naar het wel bekende "Witte Paard" in Poeldijk.

Iedereen is daar op de eerste en de derde zondag van de maand welkom vanaf 12.00 uur. Andere dagen mag natuurlijk ook.

NIEUWE REGIOVERTEGENWOORDIGER REGIO IV

Tijdens het laatste overleg voor het Texelweekend, vertelde Marcel Schaap dat hij na 2 jaar regiovertegenwoordiger te zijn geweest, het stokje wilde overdragen. Dus aan het regioteam het verzoek, om een nieuwe voorzitter te kiezen. Van de twee gegadigden viel er één af, zodat ik gekozen werd om na het Texelweekend de scepter over te nemen.

Welnu, mijn naam is Theo Vos en ik ben lid van het regioteam van Regio 4. Ik tel 42 lentes en ben getrouwd met Conny, samen hebben we 2 bloedjes van kinderen. Myrna van 14 en Justin (bij velen bekend als "mijn Schaduw") van 12 jaar. De Virago 535 uit '93 is mijn huidige motor, maar mijn droom is om via een Virago 1100 uiteindelijk tot een Wildstar te komen.

Nieuwe ideeën die opborrelen of plannen die via het regioteam of derden tot mij komen, worden eerst gewikt en gewogen in het regioteam en pas daarna naar buiten gebracht. Ik zal er dus niet alleen voor staan, zoals Marcel (die er bijna 2 jaar wel alleen

voor gestaan heeft.) Dit is voor mij dus een geruststellende gedachte.

Maar wij kunnen het niet alleen.

Iedereen met suggesties of op- of aanmerkingen wat betreft onze regio, kan hiermee bij mij terecht. Samen met het team zal ik dan proberen dit op te lossen, te behandelen of door te spelen naar de juiste persoon. Verder zal ik proberen de leden meer bij de club te betrekken of betrokken te houden. Te bellen ben ik op de telefoonnummers: 0294-419984 of 06-20515820 en per e-mail ben ik te bereiken op roadrats@chello.nl

Tot slot heb ik een aanhangertje voor één motor, deze kan na overleg door en voor alle leden worden ingezet.

Rest mij nog Marcel Schaap en zijn gezin te bedanken voor de inzet van de afgelopen 2 jaar en hopelijk blijf je nog lang in ons Regioteam.

Tot ziens in één van onze regiocafés,

Groetjes Theo Vos.

CAMPING HIGH CHAPPARAL

Het was sommige misschien al opgevallen tijdens een bezoekje aan onze site. Er wordt bij de Viragootjes namelijk naar een Virago motorblok gezocht. Het blok (van een 920) hebben we ondertussen al in Luxemburg af kunnen leveren maar er ontbreken nog een paar onderdelen.

Het ligt n.l. in de bedoeling, dat Emiel en Ed (zij runnen de camping) het blok dusdanig prepareren, dat er een biertap van gemaakt wordt. De inhoud, zoals de zuigers met drijfstanden en krukas en het versnellingsbak gebeuren worden verwijderd om het geheel wat lichter te maken.

Je moet anders de bar van een fundering voorzien om te voorkomen dat je steeds dieper moet buigen om een pilsje te tappen. De onderdelen die er nog ontbreken zijn; de beide nokkenas afsluit deksels, een chromen kapje wat over de kleppen zit (de voorste), de ronde plaat die aan de linkerzijde van het blok zit met de naam Yamaha, de carburateurs en de startmotor met bevestigingsbouten.

Als er nog leden zijn die enkele of alle gezochte delen nog ergens hebben liggen, dan zijn ze van harte welkom.

Even een mailtje naar blockbuster@chello.nl

WEEKEND TEXEL

Het was zover: 31 mei. De Roadrats organiseerde een weekend op het mooie eiland Texel, maar wij (de Westcoast Hogs) hadden eerst nog wat anders te doen. Jan Willem en Max gingen vandaag trouwen, dus was het

hun dag. Daar moesten we eerst naar toe. Om 10 uur was het verzamelen bij Jopie en Gerard in Leiden. Daar waren we al met een grote groep aangezien er al ± 10 Engelsen en 3 Zweden bij Jopie en Gerard hadden

WEEKEND TEXEL (vervolg)

geslapen! Het wachten was **weer** op Rinze. Het was mooi weer, dus gingen we binnendoor naar Leo en Nel. Daar zou de rest van de groep zijn. De ontvangst bij Nel en Leo was groots: ze hadden diverse broodjes en koffie klaar gezet. Maar het was tijd om te gaan: we mochten tenslotte niet te laat komen. De groep was nu nog groter.

Bij Jan Willem en Max aangekomen, stonden daar nog meer motorrijders. De hele straat stond nu vol met glimmende motoren. Ze wisten niet wat hun overkwam. De buurtjes kwamen ook gelijk naar buiten om te kijken wat er aan de hand was. Als volleerde Marshalls begeleidden we het bruidspaar naar het stadhuis. Die vonden het prachtig! Bij het stadhuis aangekomen hebben we afscheid genomen van het bruidspaar en volgens de laatste berichten heeft Max "JA" gezegd.

Eerst nog tanken en we konden naar Texel gaan. Bij de benzinepomp zag Alan, een Engelsman ("de broer van Rinze") dat zijn band op klappen stond. Dit moest natuurlijk eerst gemaakt worden. Rustig aan zijn we binnendoor naar Zoetermeer gegaan, en daar werd de band vervangen en konden we de reis hervatten.

Na onderweg nog even wat gegeten te hebben en nadat Rinze ondertussen Marleen had opge-

Anton had zijn eigen "cateringbedrijf" opgezet, die ook bij de tentjes thuis bezorgde. Aangezien het op een "vroeg" uur was en hij GEEN ontbijt maar alleen **BALLEN GEHAKT** serveerde, had hij geen klanten.

Zaterdagochtend had Rein zijn Koffietentje geopend. Daar werd het plan ook gemaakt om niet naar het Museum te gaan, maar om te toeren. Het was tenslotte mooi weer.

Anton die meestal voorrijdt, was nu buiten dienst. Hij had tenslotte 's avonds "gewerkt", dus ging nu Peggy voorop. We hebben het

"hele" eiland gezien.

Aan de andere kant van het eiland hebben we wat gegeten en zijn rustig weer terug gegaan. Onderweg nog wel wat gesloopt.

's Middags bij terugkomst was Anton al weer wat bijgekomen

en kwam bij de rest zitten.

's Avonds was er weer feest en een BBQ met live muziek van "GOET FOUT". Het was weer gezellig tot in de vroege uurtjes.

Zondags was het weer tijd om de tentjes op te breken. De spullen konden bij Gerard in de auto. Op naar de boot. Daar was de hele groep weer aanwezig. Na afscheid genomen te hebben, ging ieder zijn eigen weg. Wij zijn binnendoor naar huis gegaan. Dit was een mooie route!

Roadrats bedankt voor het gezellige weekend! En Jan Willem en Max nogmaals van harte en veel geluk en motorplezier samen...

ATIE

haald, zijn we toch naar Texel gereden. Het was goed druk onderweg. Op Texel werden we met veel gejuich binnen gehaald. De tentjes werden opgezet en na het eten was er natuurlijk feest. Dit duurde natuurlijk weer tot de late "vroeg" uurtjes.

WEEKEND TEXEL II

Mooier weer dan tijdens het afgelopen week-einde Texel hadden we nooit durven dromen. Met z'n vieren vertrokken we uit de Bollenstreek richting Jopie en Gerard in Leiden, alwaar we zouden verzamelen. Bij hun thuis was de dag ervoor al een groepje van 10 Engelsen en Zweden aangeland en aan de oogjes te zien was het die avond erg gezellig en zeer laat geworden. Met frisse moed gingen we gezamenlijk op weg naar... Rotterdam!! Ja, ja, ik zie jullie al denken... via Rotterdam naar Texel??? Niet dat we in Rotterdam de boot naar Texel wilden nemen, maar we moesten eerst nog wat anders doen. En wat dan wel ????

We moesten onze grote vriend en vriend-in Jan Willem en Max even naar het stadhuis brengen. Zij hadden namelijk besloten om nu toch maar eens te gaan trouwen. En zoals dat hoort hebben we hen geëscorteerd naar het stadhuis. Dus wij op weg van Leiden naar Rotterdam. In Leiden pakten we de A4 richting Den Haag en van daar uit de A12 richting Utrecht. Ja, ja, daar gaan jullie weer denken hé... Leiden, Den Haag, Utrecht, Rotterdam??? Ook dat had weer een goeie reden. Op de A12 hebben we de afslag Zoetermeer genomen richting Berkel en Roderijs. En wat wil het geval nu... in Berkel wonen Leo en Nel. Nu wist Leo de weg naar het huis van Max en JW, en tevens vond Leo het leuk om ons voor te stellen aan zijn geit. Nu kun je zeggen van Nel en Leo wat je wilt maar gastvrij zijn ze wel. Aangekomen op hun mini boerderij stonden

er koffie, thee, frisdrank en diverse broodjes op ons te wachten. Na wat van alle beesten-spul en van de broodjes genoten te hebben zijn we met een vol buikje op de motoren gestapt en richting Rotterdam gereden. Omdat we maar één keer verkeerd gereden zijn waren we vrij snel bij Max en JW thuis. En toen had je die bekkies van Max en JW eens moeten zien glimmen. Een paar motoren hadden ze wel verwacht maar niet dat er ineens 25 stuks met veel kabaal de straat in

kwamen rijden. Nadat de hele familie van de schrik bekomen was en er wat foto's gemaakt waren stapten Max en JW in hun trouwauto (kever zonder dak) en zijn wij voor hun uit richting slachtbank gereden.

Het was een fantastische stoet. Bij het stadhuis hebben we met tranen in onze ogen afscheid genomen van het bijna getrouwde stel en zijn toen richting Texel vertrokken. Voordat we de snelweg opreden eerst nog even tanken.

Staan we nog wat te wachten totdat iedereen zijn shot nicotine weer gehad heeft ziet men opeens dat een van de Engelsen een uitstulping ter grote van een cricketbal op de zijkant van zijn achterband heeft. Natuurlijk weer geen motorzaak om de hoek voor een nieuw bandje, dus toen maar voorzichtig richting "Van Wijk" in Zoetermeer. Binnen de recordtijd van een half uur lag er een

nieuwe band om en konden we weer verder richting Texel.

Dit keer gingen we maar via de kortste route naar Texel. Omdat wij zulke belangrijke personen zijn, mochten we als eerste de boot op. En omdat we allemaal in onze jeugd meneer Kaktus (PeterJan Rens) gezien hebben en ons zijn uitroep "Dat kan harder..." herinnerden werd dit dan ook geprobeerd. Volgens mij sloeg Lenie 't Hart al een kruisteken en kregen haar zeehondjes acuut watervrees van de herrie die er op de boot klonk. Maar ja, aan alle lol komt een einde en dus gingen we maar bovendecks om een kopje koffie en een glaasje prik te drinken. Moet je nog snel doordrinken ook, want Texel blijkt dus maar 4 km boven Den Helder te liggen. Dus snel frijse en koffie op en naar beneden om de motoren te starten. Komen we beneden blijkt dat Ati in de tussentijd stiekem getrouwd is. Tenminste, er hangen lege blikjes aan haar motorfiets. Blijkt dat Klieko (Anton) weer aan het fröbelen geweest is.

Wij weer als eerste, rustig, zonder veel herrie te maken van de boot af en voor het eerst betreedt de VSCN het rijkdeel Texel. Het ritje naar de camping was kort maar wel leuk na de lange bootreis van 13 minuten. Op de camping stond Marcel met zijn gevolg ons al op te wachten. Nadat we allemaal een oormerk (polsbandje) kregen, zodat men wist dat je bij het motorzooitje hoorde, werden de tenten opgezet. Eigenlijk was het veel te warm om je tent op te zetten, maar ja, je moest toch aan de toekomst denken en slapen in de buitenlucht was toch nog een beetje te koud. Dus vol ertegenaan en binnen een half uur stond alles overeind.

Na nog eventjes bijgepraat te hebben met de mensen die voor ons aangekomen waren

gingen we met z'n allen eten. In het knusse restaurant konden we kiezen uit Nasi met saté of Spaghetti. Het smaakte best. Er waren er zelfs die niet genoeg konden krijgen en de keuken indoken om nog meer eten te halen. Gelukkig kon je het niet aan hun figuur zien dat ze veel aten. Na het eten nog even terug naar de tenten en daarna brak de eerste avond aan. En wat doe je op z'n vrijdagavond? Ja, je gaat met z'n allen gezellig een feestje bouwen in de kantine. Er was live muziek van een van de Outriders en voor de rest zorgde de cd-speler voor rustige voorgrond muziek.

De avond was weer snel om en om 01.00 uur zijn we maar eventjes een paar uurtjes gaan slapen. De volgende dag weer vroeg op en naar Reins Koffie Shop. Rein zorgde elke ochtend voor een overheerlijk bakje koffie. Tenminste dat is wat ik de mensen heb horen zeggen. Ik drink zelf geen koffie want daar wordt je lelijk van. Maar dat doet er niet toe want het was reuze gezellig om met z'n allen rond Reins tentje te zitten. Alleen Klieko vond er weer eens niets aan. Hij had namelijk de avond er voren iets verkeerd gegeten of zo. En nu zaten er weer eens kaboutertjes in zijn hoofd en die waren met van die kleine hamertjes tegen de binnenkant van zijn hoofd aan het tikken. Na de koffie zijn we gaan ontbijten en daarna nog eventjes rusten want wij zijn al oude mensen. In de middag kon je naar het Juttersmuseum, het scheepvaartmuseum, of naar de plaatselijke brouwerij. Omdat we niet van Jutten, varen of bier houden, besloten wij om Texel te gaan verkennen. Met z'n tien zijn we op pad gegaan. Nu is Texel 12 km lang en ongeveer 5 km breed. Toch hebben we het voor elkaar gekregen om, met als gids Zwiebelsuppe-Peggy, bijna 75 km te rijden. Na nog wat inkopen gedaan te hebben, zijn we uiteindelijk weer op de camping terecht gekomen. Deze tweede avond was er een BBQ. De BBQ had wat opstartproblemen maar nadat er een nieuwe gasfles aan was gezet konden we ons helemaal rond eten. 's Avonds speelde de band "Goed Fout" en dat was inderdaad niet verkeerd. Omdat er nog veel spullen van de BBQ over waren, werden die dezelfde avond nog in het vet gegooid en konden we na elfen nog van een sateetje en kippetje genieten.

WEEKEND TEXEL II (vervolg)

Het was weer een zeer geslaagde avond. En hij duurde nog tot in de late uurtjes. Jammer dat het op het laatst toch nog uit de hand liep en er een opstootje aan de bar ontstond. Wat was het geval? Men was de wodka-lime voor de neus van Han aan het weg kapen en er volgde een hevig gevecht om de laatste flesjes te bemachtigen.

Zondag was het weer voorbij en men vertrok, met een door de zon verbrande kop, in kleine groepjes naar huis. Ze hadden echter vergeten dat we op een eiland zaten en dus zagen we iedereen weer bij de boot. De overtocht was hetzelfde als de heenreis, kort en rustig.

Op het vaste land aangekomen koos iedereen voor een eigen route naar huis.

Sommigen kozen voor de toeristische route en andere voor de kortste. En zo kwam ook aan dit weekend weer een einde.

Al met al weer een geslaagd weekend...
Organisatoren... bedankt!!

BESTE MOTORVRIENDEN

Zoals jullie al wisten, had 2002 ook een 31ste mei en zoals in een eerdere uitgave van dit blad al vermeld, was dit voor ons een bijzondere dag. Ik had haar namelijk tijdens het kastelenweekend van 2001 om haar hand gevraagd en ze had nog daadwerkelijk ja gezegd ook. Daar gingen we dan op naar de ambtenaar der burgerlijke stand om saampjes nog eens heerlijk "ja" te antwoorden op een vraag die je eigenlijk niet hebt gehoord.

Het is best een druk dagje, zo'n bruiloft. Ik was in de ochtend al mijn heil elders gaan zoeken (bij mijn ouders) want ik was er al uit gegooid. Ja, ik mocht niets zien. Dus heb

ik heerlijk een krantje zitten lezen en een bakje koffie gedronken. Mezelf op mijn gemakje in mijn pakje gehesen en de auto gepakt naar mijn eigen huis. (hemelsbreed 25 meter). Thuis aangekomen kom ik erachter dat ik mijn sleutel ben vergeten, er staat een fotograaf tegen me te roepen dat ik aan moet bellen, ja hoe moet ik anders naar binnen denk ik nog. Ik dus op mijn fraaist aan die bel hangen, als het toch op de foto moet dan nog maar een leuke smoel erbij

trekken ook.

En daar stond ze... ken je dat, niets meer weten te zeggen. (kijk maar naar de foto!)

Langzaam aan druppelen alle gasten binnen en zie ik uit mijn ooghoeken twee motorrijders in de straat staan, maar die rijden weer verder.

Stilletjes heb ik hoop dat er een paar clubleden voor de deur verschijnen, maar weet ook dat er een heel weekend is georganiseerd op Texel. Kan me dus best voorstellen dat er prioriteiten zijn gesteld. Maar je hebt toch hoop. Gasten blijven druppelen en van een stromend iets moet je zelf ook. Dus tijdens een sanitaire stop horen we in de verte een licht bekend geronk.

In ijl tempo zwelt het geronk aan en kachelen de eerste motoren onze straat binnen en werd het

BESTE MOTORVRIENDEN (vervolg)

oorverdovend stil. 1,2,3...19 motoren! "Kijk nou, een Engelsman", zeg ik tegen Maxie. "Ja, en nog een!" zegt ze. Waar zij alle clubleden staat toe te gillen, weet ik even niet meer wat ik moet doen. Ik begin maar eerst met laag te ademen. Is toch best essentieel, dat ademen hé?

Vervolgens begint het langzaam tot me door te dringen wat er nu feitelijk in de straat staat terwijl de eerste leden mijn schouders al uit de kom staan te slaan.

Op zijn zachts gezegd: fenomenaal. Ik was al verschrikkelijk blij geweest met een man of 6, dus je begrijpt een pietsie hoe ik me op dat moment voelde. Als klap op de vuurpijl komt de partner in crime "Rinze" met een mega glimlach op me aflopen en overhandigt mij enige club (regio) artikelen. Het blijkt de laatste sweater en de laatste cap te zijn. Geweldig... Mijn eigen petje was helaas al een keer verdwenen en ik was er nog niet aan toe gekomen om een sweater te bestellen. Vanaf 31 mei 2002 is de doodstraf dus weer ingevoerd. Want deze gift wordt bewaakt met mijn leven.

Vervolgens wordt er ook nog een ander cadeau overhandigd. Netjes verpakt in het cellofaan komt Wim (de opper-Hog) met dit pak aan gewandeld. (vraag me toch af hoe dit zo netjes op de motor is vervoerd). Maar wat is het nu? Een ronde spiegel, die heel leuk is geëtst met het Hog logo en daarbij onze namen en de datum. Deze prijkt reeds bij ons in de gang.

Na de overhandiging van dit moois was het tijd om richting het stadhuis te vertrekken en werd ons meegedeeld, dat de aanwezige (motorrijders) het een eer zouden vinden als zij ons mochten voorrijden naar het stadhuis.

Hiervandaan ging het hele span naar Texel. Normaal duurt een ritje naar het stadhuis al gauw een kwartier. Nu waren we er binnen de tien minuten. Op een voor mij bekende manier (heb in dienst dat werk gedaan en doe het ook tijdens sommige clubritjes) werden alle kruispunten op een vriendelijk doch duidelijke manier geblokkeerd zodat ik in de Kever cabrio vrije doorgang had.

Op de dag voel je je de Koning, Paus en President tegelijk. De volgende dag stond ik echter alweer in de korte broek de auto te laden voor de Huwelijksreis.

Die dag passeren alle mooie dingen van de dag ervoor nog eens de revue. Ben die dag vele malen in gedachten weer naar het stadhuis gereden in de Kever.

Vrienden, hartelijk bedankt.

Het was weergaloos en onvergetelijk.

De buurt bij ons heeft het er nog steeds over. Mooi hé, al die motoren in de straat... Zeker buurman, prachtig!

Het was overbluffend.

Tot gauw,

Machelina en Jan Willem de Winter.

DE BLADEN VERTELEN

TERUG VAN WEGGEWEEST: MOTORAI 2002

Na een jaartje te hebben overgeslagen, wordt dit jaar de Motorai van 17 tot en met 20 oktober gehouden in de RAI van Amsterdam. Natuurlijk kan je op deze 22ste MotoRai de nieuwste 2003 motorfietsen bekijken. Ook zijn er historische modellen te bewonderen. Verder staan er importeurs met hun accessoires, onderdelen en kleding.

MotoRai 2002 is op donderdag 17 en vrijdag 18 oktober geopend van 11.00 tot 22.00 uur.

Op zaterdag 19 en zondag 20 oktober is de beurs open van 10.00 tot 18.00 uur.

De entreeprijs bedraagt voor volwassenen € 12,50 en kinderen tot 4 jaar kunnen gratis mee naar binnen. Voor de jeugd van 4 tot 17 jaar geldt een entreeprijs van € 6,25.

Promotor 4.2002

DE VSCN IS OOK DIT JAAR WEER AANWEZIG MET EEN STAND.

LEDEN DIE EEN OF MEERDERE DAGEN DE STAND WILLEN BEMANNEN WORDEN VERZOCHT DIT BIJ DE REGIOVERTEGENWOORDIGER AANTE GEVEN.

Nou dié stond al enige tijd in mijn agenda genoteerd! Al jaren brengen wij onze vakanties door op een camping in Brabant en ik weet daardoor hoe mooi deze provincie is. Déze rit wilde ik zeker niet missen. Al in het begin van de week raadpleegde ik de internet site van het KNMI, <http://www.knmi.nl/voorl/weer/reindex.html?weeroverzicht.html> voor de voorspellingen. Ook werd mij een andere site doorgespeeld; <http://www.weeronline.nl/Nederland.htm>. Geen van beide sites stemden mij echter hoopvol. Zoals ik al eerder eens heb aangegeven heb ik een broertje dood aan het rijden in de regen. Het is gevaarlijk, het zicht is beperkt en niet in de laatste plaats levert het een hoop poetswerk op. Pas in de laatste dagen van de week werd duidelijk dat het niet erg regenachtig zou zijn. De voorspelling "een enkele kans op een lokale bui" klonk mij droog genoeg in de oren. Verzamelen bij Barendrecht dus. Ook werd ik wat later nog uitgenodigd voor het verzamelpunt bij Bodegraven door Wim, maar ik had al toegezegd bij de eerste locatie.

Om 08:00 uur liep de wekker af. Chris, mijn zoon was ook al op, hij ging maar wát graag weer mee en droeg vol trots zijn V-Twin bandana. Om 08:30 uur op weg vanuit Rijswijk richting Rotterdam. Om 09:00 uur was er afgesproken en uit ervaring weet ik dat 30 minuten voldoende moesten zijn om bij Barendrecht aan te komen. Fout! Eventjes niet er aan gedacht dat de A13 in het weekend afgesloten zou zijn. Even speelde de gedachten nog om stapvoets overal doorheen te rijden in de wetenschap dat de vangrail vervangen werd. Met een motor kom je daar mischien nog wel mee weg. Eenmaal bij de afzetting aangekomen, de afslag Zestienhoven was nog open, bleek dat er over de volle breedte van de weg asfalterings werkzaamheden aan de

gang waren. Dan maar de wegomlegging volgen. Weer op de A20 aangekomen moest ik tóch maar even aan de gashendel "hangen" om het tijdverlies goed te maken.

Bij Barendrecht aangekomen werden Chris en ik verwelkomd door eigenaren en berijders van 6 motoren. Eindelijk kon ik ook Maarten zijn nieuwe Wildstar bewonderen. Geweldig wat een mooie machine. Een klein scherpje erop, want Maarten wil zijn motor zo naked mogelijk houden. Voel je hem al aankomen? Ik typeerde de motor dus als een naked bike met een string. Vrijwel direct werd het sein "opstappen" gegeven. We waren dus nét op tijd.

De rit naar Heeswijk Dinther verliep voorspoedig. Geen regen gehad onderweg en op ons gemakje zoefden de kilometers onder onze wielen weg. De Wildstar blijft een machtig mooi gezicht op de weg. Breed achter zijn stuur zat Maarten alleen maar te glimmen! Gaaf hoor! De overige motoren mochten er ook zijn hoor!

Nu kon ik ook pas goed zien wat de passing lights doen voor je zichtbaarheid. Henny reed achter me met zijn passing lights aan en dat leverde een fraai beeld op. Je ziet goed dat het een motor is i.p.v. mogelijk een auto met één licht.

Enthousiast werden we in Heeswijk Dinther onthaald door de reeds aanwezige VSCN leden. De koffie was nodig en samen met de tosti werd het beetje kou snel verdreven. Steeds meer motoren kwamen aanrijden. Het verzamelpunt Bodegraven, Apeldoorn en omstreken en ook Ted kwam eraan. Ted is o.a. door mij gewezen op de toerrit. Hij woont in Brabant en in het gastenboek van de VSCN site stond een vraag van hem. Ik heb hem een antwoord gestuurd en hem uitgenodigd voor deze rit. Zijn Dragstar had nog geen 1000 km gereden! Oké het scheelde nog maar 8 km, maar hij was dus brand new. Wellicht zien we Ted terug als lid. Bij elkaar waren er volgens mij zo'n 30 tot 35

REGIO 6 TOERRIT (vervolg)

motoren. 17 leden kwamen uit regio 5. Al met al een leuke groep om mee te toeren. Uiteraard hadden er altijd méér rijders kunnen zijn. Immers hoe meer zielen hoe meer vreugd!!

Ferry, met een Virago die klonk als een Harley en zijn vriend, mét een Harley en een vriendin, waren de "gangmakers" van het spektakel. Om 11:30 uur werd het vertreksein gegeven door beide heren die met veel kabaal optrokken. Het is altijd even een gehannes. Wie rijdt er voor wie weg. Gelukkig ging het ook deze keer weer zonder problemen. De route was bijzonder fraai. Op 4 kantjes papier met nostalgisch schrijfgerei (de pen) was de route duidelijk uitgewerkt. Het ging prima tot aan Diessen. Ferry probeerde uit hoe vaak je Driessen kan binnenrijden in een kort tijdsbestek. De tweede keer werd er gestaakt en werden de motoren aan de

kant gezet. Ferry ging op onderzoek uit (Of stiekem tanken?) en besloot dat er in het geheel niet verkeerd gereden was en dus werd het weer omkeren geblazen. Een hell of a job met zo'n groep. Het enige voordeel was dat je terugrijdt langs de groep en dat je toen pas zag hoe imposant de groep was. Brabant stond op zijn kop op 7 juli.

Zoals gezegd was de route bijzonder fraai en het verliep verder allemaal voorspoedig. Of de 3 schijnbewegingen naar rechts het gevolg waren van effe de route niet meer weten laat ik in het midden. Ik heb Ferry er niet naar gevraagd. Ferry en de road captains deden hun job voortreffelijk. Telkens waren Chris en ik bijna aan de beurt om voor een veilige doorgang te zorgen of er kwam wel weer met veel kabaal iemand van achter naar voren rijden om die taak uit te voeren.

Helaas voor Chris ging het déze keer niet door. Het aantal stoplichten dat we tegen zijn gekomen kon je dubbel tellen en dan had je nog steeds aan één hand genoeg. Voor iemand uit de randstad is dat heel bijzonder.

Op een gegeven moment was er sprake van een ongewilde demarrage van de kopgroep en toen bleek maar weer waarom Jopie de functie van voorzitter bekleedt. Ze speerde naar voren om het probleem duidelijk te maken bij de gangmakers die onmiddellijk het gas dichtdraaiden waardoor het peloton de aansluiting weer kreeg.

Uiteraard moest er even een tankstop ingelast worden. Hoewel ingelast, ik zag hem zojuist tóch in de routebeschrijving opgenomen! Het pompstation en het terrein werd dus gewoon bezet. Automobilisten dienden het terrein weer achteruit te verlaten. Misschien niet netjes, maar we hadden nu eenmaal even de ruimte nodig. Gek dat niemand durfde(?) te protesteren. Gezien het wildplassen hier kon de pauze niet ver weg zijn.

In de buurt van de abdij Postel herken- de ik de idiote verkeersdrempels. De aanduiding is 50 km per uur, maar harder dan 30 km per uur moet je die dus niet nemen. Daar was ik vorig jaar al achter gekomen toen ik met Hans (old timer biker on a Vulcon),

Nuno (the fresh biker) en Wendy (bikester wanna be) daar was. Wendy zat ineens op mijn tank i.p.v. achterop. Deze pauze plaats werd door Wendy geroeemd om zijn broodje "benen wijd". Wat is dát nu weer zul je verbaasd afvragen. Welnu, een broodje hotdog wordt met zoveel shit erop verkocht dat, als dat al zittend gaat eten, het er vanaf valt en dan per definitie op de broek terechtkomt. Dus... benen wijd en dan valt het op de grond. Wendy was er helaas niet bij, dus Nuno en ik besloten het fameuze broodje een andere keer te nemen als ze haar motorrijbewijs heeft. De friet met dubbele

REGIO 6 TOERRIT (vervolg)

mayo smaakte óók prima. De vriendin van de Harley rijder creëerde een nieuw begrip: het ijsje "benen wijd". Het ding was zo groot dat het uiteindelijk begon te lekken op haar leren broek! Had je maar met je benen... precies!

Oh ja, hier vielen nog wat druppels, écht te weinig om ook maar enige schade aan te kunnen richten. Uiteindelijk ging het weer op weg met zijn allen. Bij Oirschot sloeg het noodlot echter toe. Door gemorste olie op een rotonde gleed een Dragstar onderuit. Balen! Het gebeurde zo'n beetje in de staart van de groep, dus eer dat de koplopers ervan wisten en stilstanden was dat al even verder. Het had geen zin om met zijn allen terug te rijden. Volgens een ontvangen emailtje viel de schade ogenschijnlijk mee. Digitale foto's werden gemaakt en het wachten was even op de politie i.v.m. het pro-

ces verbaal. De wegbeheerder is naar mijn idee verantwoordelijk voor de staat van de weg en zal waarschijnlijk aansprakelijk gesteld kunnen worden. Graag verneem ik dat nog van de onfortuinlijke rijder. Helaas dat het e.e.a. nogal wat tijd in beslag nam. Enkelen van ons moesten nog even rijden om thuis te kunnen komen en zo vertrok menigeen zonder de laatste 25 kilometer van de route af te leggen. Zo ook ondergetekende. Om half 8 kwam ik thuis in Rijswijk weer aan, moe maar voldaan.

Bij deze wil ik regio 6, met name Ferry en zijn assistenten op de Harley bedanken voor de geweldige rit die zij hebben uitgezet. We kunnen stellen dat het een geslaagde dag is geweest.

Onderwijl dat ik dit verslag schreef (8 juli, 20:40 uur) ontving ik een mailtje van Ted. Hij heeft zich aangemeld als lid bij de VSCN en heeft een foto van mij en mijn motor zien staan op <http://www.cruisercustomizing.com>. Een leuke site waar alleen maar cruisers, customs en choppers op staan en veel accessoire leveranciers. Inmiddels zijn er 6 Yamaha rijders uit Nederland die zich daar aangemeld hebben en ik ken er 5 van (1 van die 5 ben ik zelf).

Hiermee eindig ik dit verslag en nogmaals het was werkelijk genieten. Op voor de volgende toerrit.

See you, **Ton van de Coevering**, juli 2002

LANG WEEKEND DENEMARKEN

Heb je net Texel achter de rug moet je weer naar Denemarken. Waarom Denemarken? Onze Deense vrienden hadden een feestje georganiseerd en daar konden we natuurlijk niet ontbreken. Dus op naar Denemarken.

Op donderdagochtend de motor uit het schuurtje gehaald en de bekapping er op vast gemaakt. Ik heb afgesproken dat ik om 08.00 uur bij Rein en Ati zal zijn om samen naar Bodegraven te rijden waarvandaan we vertrekken met de rest van de groep richting Dene-marken. Maar om 07.45 uur breekt er een gigantische bui los. Vraag Cindy (mijn secretaresse) om maar even naar Rein te bellen dat ik de bui even afwacht. Was geen probleem. Na een kwartiertje bleek het al wat droger te worden en dus trok ik mijn

regenkleding aan en vertrok richting Katwijk Zuid-Holland. Daar Rein en Ati op gepikt en toen richting Bodegraven.

Moet je eens proberen om in de ochtend spits in de regen richting Den Haag te rijden. Dan pas merk je dat sommige mensen nog zitten te slapen in de auto. Voor het ritje Katwijk-Bodegraven, waar je normaal ongeveer 30 minuten over doet, hadden we dus ruim een uur nodig. Komen dus te laat in Bodegraven aan. Iedereen (7 stuks) zat al op ons te wachten. De afspraak was dat we om 09.00 uur zouden vertrekken vanuit Bodegraven. Omdat we pas net binnen waren en nog even bij moesten komen en warm worden, spraken we af dat men maar alvast moest gaan dan zagen we elkaar weer bij de

LANG WEEKEND DENEMARKEN (vervolg)

grens van Duitsland. De eerste groep vertrok met z'n vijven en toen wij de koffie en warme chocomelk ophadden vertrokken wij uiteindelijk ook met z'n vijven. Over de heenreis is eigenlijk weinig te zeggen behalve dat we bijna de hele dag regen hebben gehad. Er is toch wat te zeggen. Blijkt dus dat Jopie nog een stuk aan het spookrijden is geweest. We hebben net onder Bremen wat zitten eten. Toen we daar vertrokken, de zon kwam voor het eerst te voorschijn, bleek na een kilometer dat Jopie er op eens niet meer was. Had ze haar rugzakje met al haar make-up spullen op het parkeerterrein laten liggen. En wat doe je dan als echt Amsterdams schoffie? Je draait je motor om en rijdt met 130 km per uur, over de vluchtstrook, tegen het verkeer in, terug. Wat anders? Omdat Rein en ik niet wisten wat er aan de hand was zijn we op de vlucht-

nachting. Na een flinke maaltijd en een paar biertjes gingen de luiken vrij vroeg dicht. Na een heerlijke nachtrust en een warme douche gingen we ontbijten. Rustig alle bepakking weer op de motoren en snel weer op pad. We hadden

besloten dat we binnen-door richting Denemarken zouden gaan. Zo bedacht zo gedaan. Alleen... wie moest er nu voor rijden? Uiteindelijk hebben we besloten dat Gerard dat mocht doen. Blij als hij

was zette hij er gelijk de gang in en zo tuften we richting Denemarken. Nu moesten we nog over de Elbe en we besloten om daarvoor toch maar een veerpont te nemen en niet zelf te gaan klungelen. Eerst vonden we het veer een beetje duur, maar toen we vertrokken bleek al snel waarom het zo duur was. We waren nog niet los van de wal of we begonnen een rondje te draaien. En tot onze stomme verbazing volgde er nog een rondje. Uit-

strook gestopt en hebben gewacht totdat de rest er weer aan kwam. Uiteindelijk waren we weer compleet en konden we onder aanvoering van Rein weer verder. Vanuit Bremen gingen we via de snelweg richting Hamburg. Omdat we geen zin hadden om helemaal over de snelweg te rijden en toch twee dagen voor de heenreis hadden uitgetrokken, verlieten we de snelweg weer vlak onder Hamburg. Het was al laat en dus werd er een hotel gezocht voor de over-

eindelijk had de kapitein de juiste richting gevonden en voeren we naar de overkant. Tijdens de oversteek hebben we zeehondjes,

walvissen en zeemeerminnen gezien. Na ongeveer 20 minuten bereikten we de overkant en wat doet een goeie kapitein dan? Juist hij draait twee rondjes en legt dan aan. Nog een beetje duizelig vervolgen we onze weg richting Brüns-

LANG WEEKEND DENEMARKEN (vervolg)

buttelt. De rest van de weg hebben we goed weer gehad. Onderweg hebben we nog lekker zitten picknicken op een parkeerplaats waar je ook nog even rustig kon gaan liggen in een camper van een vriendelijke dame. Omdat we niet

moe waren hebben we dat maar niet gedaan. Dat zou zonde van onze tijd geweest zijn. Na de lunch zijn we weer met volle buik en vol goede moed vertrokken. Onderweg kwamen we nog achter een Duitser met een dure BMW terecht. Het was waarschijnlijk een prototype van BMW want volgens mij liep de auto op turf. Zeker weet ik het niet, maar aan de gigantische grijze en zwarte rookwolken die uit de auto kwamen moet het of turf of kolen geweest zijn.

Eindelijk rijden we dan Denemarken binnen. Eerst eens op zoek naar een pinautomaat, want in Denemarken gebruiken ze nog van die Kronen. Dus aan je Eurootje heb je niets. Nu is het zuiden van Denemarken net zoiets als hier de Flevopolder. Heel veel niets en geen huizen of dorpjes. Gelukkig komen we uiteindelijk toch nog in de bewoonde wereld en rijden het

dorpscentrum binnen. Vrij snel vinden we een flappetap en één voor één pinnen we geld. Inmiddels is de halve winkelstraat waarin we staan uitgelopen om te kijken naar die herriemakers op die motoren. Omdat we verder niets nodig hebben schoppen we de brommers weer aan en vertrekken in de richting van "Oster-Lindet", de plaats waar het weekendje is.

Op een gegeven moment naderen we een grote rotonde en ik zie in de verte een aantal motoren komen. Blijken het Rinze, Han, Kiesel en

Zwiebelsuppe-Peggy te zijn. Wij gas erop en inhalen. Zo rijden we dan als groep de laatste kilometers door. Bij het feestterrein aangekomen blijkt dat Klieko, Nel, Leo en Ferdi met danspartner er ook al zijn. Het hele spel is compleet dus kan het feest beginnen. Maar ook hier krijg je, net als in Texel, eerst een oormerk dat je betaald hebt. Het feest wordt gehouden op het terrein van een boerderij. We worden naar onze staanplaatsen gebracht die zich achter de koeienstal bevinden. Gelukkig staat die al heel lang leeg. Er zijn al ongeveer 100 motorrijders aanwezig en net als wij onze tenten aan het opzetten zijn, komen ook de

Outriders binnen. Die maar eerst begroeten en dan verder met de tent. Zoals gewoonlijk zetten we de tenten in een goed georganiseerd zootje meer. Dus het liefst tegen elkaar aan of als het even kan zelfs aan elkaar vast. Alleen Rein heeft weer een nieuwe manier van tent opzetten ontdekt. Vol verbazing staan we met z'n allen te kijken hoe de tent er uiteindelijk uit ziet. Niemand

van ons begrijpt hoe hij dat voor elkaar heeft gekregen. Het lijkt of dat hij twee stokken van verschillende lengte heeft gebruikt maar dat was niet het geval. Gelukkig had Rein er zelf geen

LANG WEEKEND DENEMARKEN (vervolg)

probleem mee. Opeens worden we overvallen door een gigantische honger. Dus als een spir (Deens voor speer) naar de eetschuur. Over het eten kunnen we kort zijn: zeer veel en zeer goed. De eetschuur was een verbouwde garage waarin lange tafels stonden en heel belangrijk: een bar. Na het eten kon je hier blijven en rustig een biertje drinken. Om 22.00 uur ging het echter dicht en dan kon je verder gaan in de ex-hooischuur. Deze was ingericht met een dansvloer en ook hier had men aan een bar gedacht. Omdat het best wel gezellig was zijn we die avond niet te vroeg naar bed gegaan. Klieko heeft, terwijl hij gecamoufleerd in het korenveld lag, die avond veel actiefoto's kunnen maken. De volgende dag was er een trouwpartijtje. Twee leden van de Deense club gingen trouwen. We

konden als we wilden met hen naar de kerk rijden. Daar wij blij waren dat we even niet hoefden te rijden besloten we om lekker niets te gaan doen. De dag brachten we door met motoren kijken, sterke verhalen luisteren en koffie drinken. Die avond was er een BBQ geregeld. Bleek dat ze twee varkens aan het spit aan het rijgen waren. Dat was natuurlijk wat voor Klieko. Hij was de beste stukken vlees al aan het reserveren. En hij was niet weg te slaan van de varkenskop. De hele tijd liep hij maar met zijn evenbeeld rond te slepen. Maar uiteindelijk heeft hij toch kunnen wachten tot het avond werd. Het werd weer een superavond. Klieko kon zo veel eten als hij wilde en dat deed hij dan ook. Iedereen keek vol verbazing hoe hij zoveel in zo'n korte tijd kon wegwerken. Na het eten was er live muziek in de grote schuur. Voor de dames was er nog een verrassing. Het schijnt dat er een mannelijke stripper geweest is. Maar aan de reacties van de dames te horen had hij het heel koud. Veel van de Denen en Engelsen waren verbaasd dat de

Nederlanders de hele avond aan de cola zaten. Men begreep er niets van. Totdat men een slokje nam. Ook nu werd het weer laat. Voor het slapen zijn we nog even bij Klieko op bezoek geweest. Omdat we wisten dat hij altijd honger heeft hadden we nog een lekker worstje voor hem gekocht en zijn dat toen langs gaan brengen. Vriendelijk nodigde hij ons uit om in zijn tweepersoons tentje te komen. Wat hij echter niet kon zien was dat we met z'n zevenen waren. En je wilt het niet geloven maar je kunt makkelijk met ze achten in een tweepersoons tentje. Nadat we Klieko welterusten hadden gewenst gingen we maar naar onze tenten toe. Nog even wat napraten en dan lekker naar bed.

De volgende ochtend was het weer vroeg dag. Reins Koffie Shop was weer open en al snel zaten ze weer aan de koffie. Gelukkig was het droog weer en braken we in de loop van de ochtend onze tenten af. Na het ontbijt zijn we om 10.40 uur op de motor gestapt en aan de thuisreis begonnen. Deze keer reed Zwiebel-suppe ook met ons mee. En omdat ze het zo leuk vond om voor te rijden toen we op Texel waren, mocht ze dat.

We hadden besloten dat we nu via de snelweg weer rich-

ting Nederland zouden gaan. Dus in Duitsland ging het gas erop.

Tijdens een tankstop zagen we ineens de Out-

riders voorbij scheuren. En nog geen kwartier later zien wij ze weer bij een tankstation staan en nu rijden wij hen voorbij. Toen we om 17.00 uur in Nederland stonden te tanken hadden we elkaar al vier keer gepasseerd. En wat denk je... daar komen ze ook aan om te tanken. Nog even praten en dan afscheid nemen.

Moe, maar weer met een mooie ervaring erbij kwam ik om 20.00 uur thuis.

Morgen maar eens in de agenda kijken wanneer de volgende toer is...

De Duitse afdeling van de ISRA (International Star Riders Association) organiseerden op 9, 10 en 11 augustus hun eerste internationale rally. Omdat ik al eens eerder op een rally van de ISRA was geweest in België en we verder nooit wat van de Duitsers hoorden als wij iets organiseerden was ik eigenlijk wel eens benieuwd wat de Duitsers er van zouden maken. Dus op naar Duitsland!!

Hanna en Rob vertrokken in de loop van de ochtend al vanuit Hilversum richting Erle in Duitsland. Omdat Han nog bij zijn werkgever aanwezig moest zijn, vertrokken wij pas laat in de middag. Na ongeveer 20 minuten onderweg te zijn, kwam ik tot de ontdekking dat mijn portemonnee nog thuis op tafel lag dus maar weer terug richting huis en ophalen. Thuis heb ik toen ook maar gelijk mijn leren jas voor mijn regenjas verruilt omdat de

het spuiten was. Niet te geloven wat een water er uit de lucht kwam vallen. En of dat nog niet genoeg was begon het ook nog te weerlichten ook. Omdat het zicht bijna nul was hebben we maar de eerste afslag genomen die we tegen kwamen. Dit bleek de afslag Maarn / Doorn te zijn. Onder het viaduct van de snelweg zijn we, samen met nog een motorrijder die ook bijna van zijn fiets afgespoeld was, gaan schuilen. Tijdens het wachten op goede tijden kregen we nog contact met Hanna. Zij zaten volgens haar lekker droog daar in die Heimmaat. Omdat er een sloot water van bijna 10 cm diep onder het viaduct stond was dat voor mij haast niet te geloven. Een half uurtje later was de bui al weer iets minder geworden en besloten we het maar er op te wagen. Motoren gestart en op weg... Gelijk weer een probleem. Hoe moesten we weer op de snelweg komen??? Bleek dat er alleen een afrit was maar nergens een oprit richting Arnhem. "We zitten toch niet in België?" vroeg ik nog aan Han. Omdat we toch iets moesten zijn we maar gaan rijden. Kom je in een prachtige woonwijk terecht die je na een kwartiertje rijden precies weer op de plek laat uitkomen waar je de wijk bent ingereden. Dan maar richting Doorn gereden.

lucht in het binnenland er best een beetje dreigen uit zag. Portemonnee in de binnenzak en uiteindelijk met een vertraging van een half uur maar weer richting oosten gegaan.

Tot zover ging het eigenlijk allemaal goed maar net voor Utrecht begon het lekker te regenen. Dus een tankstation opgezocht en Han geadviseerd om zijn regenjas maar even aan te trekken. Na 10 minuten

was de regen al een stuk minder geworden en daar gingen we weer. Een goed half uur verder begon het weer iets harder te regenen en binnen 5 minuten hield het op met regenen en leek het wel of er iemand voor ons met een brandslang aan

Na een dik half uur over de Utrechtse Heuvelrug gereden te zijn kwamen we uiteindelijk bij Maarsbergen de snelweg weer op. Wat we van de heuvelrug gezien hebben, en dat was niet erg veel door de regen, was wel

mooi. Is een aanrader om daar eens te gaan rijden als het niet regent. Voorbij Arnhem nog even gestopt voor wat benzine en om weer even wat op te drogen. Na een kwartiertje weer de motor op en Duitsland in. Gelukkig hadden we van Rob via de telefoon een korte route beschrijving gekregen want het begon al donker te worden

toen we in Duitsland de snelweg verlieten. Toch reden we nog een kilometertje verkeerd maar gelukkig had Han het snel in de gaten en maakten we rechtsomkeer en namen de juiste weg. Vanaf nu was het "Immer gerade auss" dus dat kon het niet

verkeerd gaan. Tevens hadden de Duitsers de route aangegeven met pijlen die wel 10 cm groot waren en dus in het donker niet te zien zijn. Na een paar kilometer op een onverlicht smal landweggetje was daar ineens een hele hoop licht. We waren er... en het regende zelfs niet meer. Toen we bij de inschrijving stonden kwamen daar ook al Hanna en Rob aan lopen. De kampeerplaats was een weiland dat ze voor de gelegenheid met afzetlint (dat rood en witte lint) in vakken verdeeld hadden. Hanna en Rob wezen ons het vak dat voor ons was gereserveerd. Snel de tent opgezet want we hadden best wel wat honger en dorst gekregen van de 4 uur durende rit. Op naar de feesttent. Bleek dat de men een stuk grasveld had ingericht als feestterrein. Op dit veld, dat zich naast een café bevond, stonden twee wagens, een waar je wat te eten kon kopen en een andere waar men drank verkocht. Het assortiment van het eetgedeelte bestond uit hamburger, kippeboutjes, gefrituurde aardappelpartjes of een combinatie daarvan. Ik besloot om de aardappelen te proberen. En ik moet zeggen dat ze in ieder geval wel warm waren. Hanna zorgde voor iets dat op bier leek en we namen plaats aan de gezellige inklaptafels met banken die her en der op het terrein stonden. Ook voor muziek was er gezorgd. Men had een oplegger neergezet en daarop stond een groepje mensen een partij herrie te maken waarvan de honden geen brood lusten. Er stond een "zanger" iets in een microfoon te blèren dat niet om aan te horen was. Omdat de Duitsers niet op de muziek konden mee klappen en mee schommelen was er totaal geen sfeer. Tot onze verbazing, maar tevens ook geluk, begon de band om klokslag twaalf uur hun spullen in te pakken. Gelukkig had men voor ander entertainment gezorgd in de vorm van een cd speler. Men was echter vergeten om er een versterker op aan te sluiten en zo moest men in een straal van twee meter van dat ding zitten om iets van de muziek te kunnen horen. Omdat het weer een beetje begon te regenen verkasten we naar een plek onder een van de drie afdekzeiltjes die men had opgehangen tegen de regen. We zaten daar gezellig te babbelen en kwamen tot de conclusie dat dit dus geen feest was. En we wisten nu in ieder geval wat men in Duitsland met een "Treffen" bedoelden. Om een uurtje of een bleek dat meer dan de helft van de mensen reeds verdwenen waren. We besloten om het weer de volgende dag af te wachten en als dat niet beter zou worden dan gingen we zaterdag maar weer naar huis terug. Om half drie zijn we ook maar naar

onze tentjes vertrokken en zijn de slaapzak in gedoken.

De volgende ochtend waren we weer vroeg uit de veren en na de gebruikelijke ochtend begroetingen besloten we maar eens om ons ochtendtoilet te gaan maken en naar het ontbijt te gaan. Blijkt dat er in het totaal twee wasbakjes zijn waar men zich kan opknappen. Een in het herentoeilet van het café en de andere in het damestoilet. Dan maar niet oprispen en gelijk naar het ontbijt. Daar was dus niets op aan te merken. Genoeg broodjes, worst en kaas. Volop koffie om de vieze smaak van het bier van de vorige avond weg te spoelen. Omdat ik geen koffie drink, want daar wordt je lelijk van, kreeg ik een gratis glaasje water. Na het ontbijt zijn we maar binnen blijven zitten omdat het buiten weer aan het plenzen was. In het programma dat we aan het lezen waren stonden voor die middag kinderspelen gepland. Tja, wat moet je anders als stoere motorrijders op een regenachtige zaterdagmiddag in Duitsland. Wij besloten om toch maar niet mee te doen en naar huis te gaan. De tenten waren vrij snel en vrij nat ingepakt en op de motor gebonden. Nog snel even vaarwel gezegd tegen alle leden (één) van de Wildstar-Fanclub en op weg waren we. De regen was gelukkig vrij snel over en er kwam zelfs al weer een zonnetje te voorschijn toen we richting Nederland reden. Over de terugweg kan ik kort zijn; lekker stukje gereden met goed weer.

Ik heb al vaker een feestweekend meegemaakt waarin het weer slecht was. Gelukkig ben je dat snel vergeten als de rest van het weekend alles goed georganiseerd is en de sfeer goed is. Heb je echter geen goed onderkomen, geen goede muziek en laat de catering dan ook nog te wensen over dan wordt het helemaal niks.

Over deze eerste, en wat ons betreft laatste, internationaal "Treffen" kan ik nog het volgende zeggen; muziek – ruk, eten – ruk, drinken – ruk, wasgelegenheid – niet, sfeer – super ruk.

De Duitsers mogen dan, volgens sommigen, beter kunnen voetballen maar van feesten kunnen ze nog een hoop leren van die Nederlanders. Gelukkig waren er nog drie gezellige Nederlanders waar ik mee kon lachen.

Viele grussen aus Holland.

Der Wilhelm.

"Deze keer weet ik echt niet wat ik je voor je verjaardag zal geven. Laten we zaterdagmorgen samen de stad in gaan, dan kun je zelf iets uitzoeken". Enigszins verbaasd stem ik hiermee in. Normaal gesproken heeft mijn schoonzusje nooit problemen om leuke cadeautjes te verzinnen. Maar samen de stad in is ook leuk.

De bewuste zaterdagmorgen zit ik klaar in mijn keurige strakke rokje. Mijn schoonzusje komt binnen, feliciteert me met mijn verjaardag en zegt: "Doe die rok maar uit, want je krijgt een motorrijles voor je verjaardag. Naar de stad gaan was alleen een smoesje om zeker te weten dat je thuis zou zijn." In dertig seconden sta ik weer beneden, in mijn spijkerbroek, te springen van ongeduld. Motorrijden! Wat ik al jaren wil, maar altijd uitgesteld had tot later, als ik groot ben...

Zolang als ik me kan herinneren heb ik mezelf beloofd dat ik eens, ooit, zou motorrijden. Maar ja, direct na school ben ik gaan werken. Je verdient niet veel, je hebt weinig tijd. En dan komen de kinderen. Heerlijke kinderen, maar dus geen motorrijden. De kinderen worden groter, en dan is daar het moment dat mijn man er eindelijk achter komt dat ik eigenlijk al jaren wil motorrijden. Hij vertelt het aan mijn schoonzusje. Die neemt natuurlijk onmiddellijk actie. En zo komt het dat ik op mijn 35e verjaardag voor het eerst op een motor zit. Ik krijg les van Edo, bij ons om de hoek, op een Yamaha Radian 600. Het is een oud en gedeukt beestje, maar hij is mooi! En als aan het einde van de les Edo bij mij achterop stapt en mij een rondje laat rijden, vind ik het helemaal geweldig! Dat had ik niet verwacht.

Samen met mijn oudste dochter sta ik met de auto voor het stoplicht in Hilversum. En naast ons stopt een donkergroene Yamaha Virago 1100. Dat is 'm! Als ik ooit een motor koop, dan wordt het een Yamaha Virago! Hij is geweldig! Vol enthousiasme kom ik bij mijn zwager en schoonzusje aan. "Een 1100?" vraagt mijn zwager. "Is dat niet 'n beetje zwaar om mee te beginnen?" Op internet komen we er snel achter dat er ook een 750 bestaat. En dat het type eigenlijk XV is. Wat is-ie moooo!

In maart ga ik dan echt lessen, bij Edo. Hij heeft alles: broeken, jassen, helmen en natuurlijk motoren. Helmen, ja, dat is wel een probleem. Ik krijg mijn bril niet meer op als ik een integraalhelm op heb. De brilleepootjes zijn te soepel en ze willen gewoonweg niet achter mijn oren. Al dat haar zit ook in de weg. Een systeemhelm is de oplossing.

We gaan naar Safe in Apeldoorn waar ik mijn ogen uitkijk. Wat veel motoren en wat een mooie! Er staat een bordeaux rode Virago 750. Helemaal verliefd zit ik erop. Ik zie mezelf al toeren. Ook mijn zoon wil achterop. Maar wat een hoop geld kost de motor. Dat vind ik wel erg veel, eigenlijk te veel. Ik dwaal door de zaak en kijk naar alle choppers die minder kosten dan de Virago. Dan sta ik voor een 535, die kost veel minder geld. Twijfel, twijfel, twijfel (daar ben ik erg goed in). En dan dringt het tot me door: Ik wil niet op een 535 rijden, ik wil een Virago rijden. En anders huur ik wel een motor. Maar als ik er één koop, dan wordt het een Virago. Dan wordt het dus deze Virago, hier en nu! Ik heb welgeteld 3 lessen gehad, dus ik kan niet eens proefrijden, maar we kopen de motor wel. En een helm en een jas. Terug naar huis ben ik helemaal van de kaart. Ik kan nog niet eens blij zijn, zo overdonderd ben ik dat ik een motor heb, een Virago! Na 3 weken gaan we 'm halen, althans, dat is de bedoeling. Maar Safe belt op, de papieren zijn niet in orde. Weer 2 weken later spreken we af dat Safe de motor komt brengen. En ook dat gaat mis, de chauffeur is ziek. Weer een nieuwe afspraak gemaakt. Met mijn zwager gaan we hem halen, volgende week, dan kan ik achterop mee terug. Die ochtend belt mijn zwager mijn man. Hij heeft hoge koorts, misschien dat iemand anders kan en als dat niet kan, dan slikt hij wel aspirine. Dat vind ik geen goed idee. Gelukkig wil een collega, die zelf op een zware chopper rijdt, wel "even" met mij heen en weer naar Safe om de motor te halen. Bij Safe staat-ie voor me klaar. Mijn collega stapt erop en ik stap in zijn auto. De Chrysler bus is zo groot, dat ik niet eens met mijn voeten bij de pedalen kan! Ik ga op het puntje van de stoel zitten en dan gaat het net.

En zo staat de motor eindelijk achter het huis. Ik heb nog 2 examens nodig om mijn rijbewijs te halen maar dan gebeurt het ook. Zodra het even kan ga ik een rondje toeren. En als ik niet kan rijden, probeer ik wel op internet iets over Virago's te vinden. Ik beland op de VSCN site, meld me aan als lid en hoor van de regio cafés in Muiderberg. De regio cafés zijn gezellig, de Nieuwjaarsbijeenkomst is nog gezelliger, mijn eerste toer na de ALV is geweldig, en Luxemburg is één groot feest!

Nu staat de motor uit te blazen van een lang weekeinde toeren met mijn vriendin, door Nederland. Ja, als ik kan kiezen tussen 3 dagen toeren of 1 dag naar het regiocafé...

Roadrat Marieke Ham

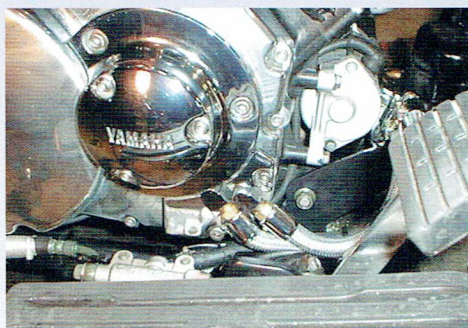
Voor de doe-het-zelvers is het verwisselen van het oliefilter bij de Dragstar 1100 een redelijk arbeidsintensief klusje. Je moet de uitlaat losnemen en het rechter floor board moet ook verwijderd worden. Vervelend dus. Er blijkt voor de 1100 een "oil filter conversion kit" te bestaan.

Hierdoor is het niet meer nodig om de hierboven genoemde onderdelen los te nemen. Onder het chromen olie filter "beauty cover" komt een nieuw olie filter cover waar twee olie leidingen op aangesloten zitten welke naar een uitwendig gemonteerd olie filter gaan. Om het chromen cover nu weer over het filter met de leidingen te plaatsen moet er wel een stuk uit het cover gehaald worden.

Het nieuwe filter tenslotte wordt voor het motorblok schuin onder het remvloeistof reservoir geplaatst. (de Wildstar heeft het daar van de fabriek uit al zitten)

Helaas is het een Amerikaans product en moet voor zover ik heb begrepen ook daar besteld worden. De kale prijs zonder verzending komt op ongeveer 200 dollar.

Betaling d.m.v. creditcard schijnt geen probleem te zijn.

Voor meer informatie kun je kijken op <http://home1.gte.net/bradk/spinon>

EVEN VOORSTELLEN...

Hallo allemaal, mijn naam is Rob Velderhof, ik ben 45 jaar en woon in Voorschoten.

Ik werk bij de ING bank in Amsterdam als Senior Specialist op een Informatica afdeling. Ik woon al ruim 20 jaar samen met dezelfde lieve vrouw en hoop dat nog lang te kunnen doen. Voor zover het officiële gedeelte...

Nu waar het echt om gaat: het belangrijke deel. Ik heb sinds september 2001 mijn motorrijbewijs. Ik had eigenlijk al jaren eerder besloten om mijn rijbewijs te halen en alles ook al geregeld, maar door omstandigheden is het er toen niet van gekomen. Het idee bleef echter wel in mijn hoofd zitten en in 2001 is het er dus echt van gekomen.

Het lessen ging goed op een Honda CB500 en het examen is in 1 keer gehaald, gelukkig. Na het behalen van het rijbewijs snel op zoek naar een motor. Ik dacht hierbij in eerste instantie aan een Diversion 600/900 of een Honda Deauville. Het moest in ieder geval een tourmotor worden.

Na een aantal keren een motor te hebben gehuurd (inderdaad een Div 900 en een Deauville) ben ik het Internet af gaan schuimen naar de voor mij ideale motor.

Tijdens deze speurtocht merkte ik dat mijn voorkeur qua uiterlijk toch uitging naar een Cruisermodel. Probleem: Een Cruiser ziet er schitterend uit, maar stuurt voor geen meter. Dit hoorde ik dus steeds in mijn omgeving.

Oplossing: in mijn eigenwijsheid ging ik er van uit dat er toch zeker wel een Cruiser moet zijn die wel goede rijeigenschappen heeft?

Via allerlei sites waar ervaringen van rijders worden uitgewisseld kwam ik te weten dat de Yamaha Dragstar voldeed aan mijn criteria: 1. moet lekker rijden, 2. moet er goed uitzien, 3. niet al te duur, 4. redelijk probleemloos. Omdat ik ook hier en daar gelezen had dat je niet te zwaar moet beginnen ben ik uitgekomen op de Dragstar 1100 (ahum). Ach, er zijn nog genoeg zwaardere motoren toch? Mijn idee over motorrijden is dat het allemaal niet zo snel hoeft. Ik wil mooie omgevingen zien en ook de tijd hebben om daar van te genieten. Als het nodig is moet ik ook wel een beetje op kunnen schieten.

Op www.motoroccasion.nl kwam ik "mijn" Yamaha 1100 Dragstar Classic uit 2000 tegen. Het was liefde op het eerste gezicht (en dat van alleen maar een foto). Deze motor was te koop in Apeldoorn, dus op naar Apeldoorn. Gelukkig had ik mijn motorkleding meegenomen want ik kon gelijk een proefrit maken. VERKOCHT. Ik ben nu in het bezit van een Two tone Green Dragstar 1100 Classic. Wat rijdt deze motor lekker en wat is ie mooi! Het probleem was dat het al november was en dat ik nou niet gelijk de eerste de beste winter op een motor wilde rijden. Met de verkoper afgesproken dat de motor in maart/april bij mij thuis wordt afgeleverd. FOUT! Wat zijn dat moeilijke maanden geweest zeg. Wachten duurt lang. Ik heb de tussentijd maar besteed met het laten plaatsen van een nieuwe poort in de achtertuin en het laten verbreden van de schuurdeur. De motor kan dus lekker binnen staan. De vreugde bij aflevering van de motor maakte alles weer goed gelukkig.

Tijdens het wachten ben ik op zoek gegaan naar alles wat er op Internet maar te vinden was over de Dragstar. Hierbij kwam ik ook de site van VSCN tegen. Ik vond het op zich wel grappig dat er zo dicht bij mij in de buurt een regio-cafe te vinden was, maar ik ben niet echt

iemand die snel lid word van een club dus heb ik er verder niets mee gedaan.

Hoe ben ik dan bij deze toch bij deze club terechtgekomen vraagt men zich misschien af? (Of niet natuurlijk en interesseert het je geen bal; geen probleem, even goeie vrienden).

Ik had wat foto's van mijn motor op de PC staan en in een "achwaaromookniet" bui heb ik een foto op www.Cruisercustomizing.com gezet met mijn gegevens erbij.

Tot mijn stomme verbazing kreeg ik na een tijdje een e-mail van ene Ton die mijn foto had gezien op deze site waar hij toevallig zelf ook op stond. Hij woont in Rijswijk en dat is toch wel redelijk dichtbij. Ik vond het erg apart om via zo'n omweg een mede Dragstar eigenaar in de buurt tegen te komen.

Na wat heen en weer gmail, waarbij hij vertelde over de VSCN waar hij al lid van is, hebben we een afspraak gemaakt om elkaar te ontmoeten tijdens de eerste zondag van de maand bijeenkomst in Valkenburg.

Tot mijn verbazing kwamen er op de afgesproken tijd drie motoren "mijn" pleintje op gereden (indrukwekkend moet ik zeggen, ook namens de burens). Na het voorstellen over en weer aan Ton, Nuno en Hans zijn we naar Valkenburg gereden. Na wat drinken en praten besloten we een stukje te gaan rijden.

Omdat ik nog nooit in een groep gereden had was ik best wel een beetje zenuwachtig over hoe dat zou gaan. Gelukkig bleken deze sympathieke gasten ook nog eens erg rustig en sociaal te rijden. Ik heb mij geen moment te veel gevoeld of een handicap voor de groep. Heren, bedankt.

Het was een leuke tocht en het was gezellig. Wat mij betreft voor herhaling vatbaar. Ik heb me hierna gelijk maar als lid aangemeld.

PS. Ik heb nog wel een "nadeel" van de Dragstar gevonden. Ik heb ineens de neiging om deze toch bijna perfecte motor nog perfecter te maken. Zoals ze dat in Amerika zo mooi noemen: CLAPP (Chrome, Leather, Accessoires, Power & Paint). Ik zit ook nu nog uren op het Internet te zoeken naar Accessoires. Eh, dat wordt een dure hobby.

En zo is het gekomen!!

Met vriendelijke groet, Rob

REGIO 4 TEXEL-WEEKEND 2002

Tijdens het Denemarken weekend werd me gevraagd of ik een stukje wilde schrijven over het regio 4 weekend op Texel. Het regio 4 weekend was ditmaal door de "Roadrats" georganiseerd op Texel bij camping "Loodsmans-duin" in Den Hoorn.

Nog maar net terug van het weekend Luxemburg zijn we alweer op weg naar Texel. Het is vrijdagochtend de huwelijksdag van Jan Willem en Max, de meeste "Westcoast-Hogs" gaan in de loop van de ochtend het pasgetrouwde echtpaar feliciteren. Ik had helaas nog geen tijd om zo vroeg in de ochtend te vertrekken. Samen met Han ben ik in de loop van de avond naar Texel gereden, we misten natuurlijk onze boot weer, maar geen paniek, de boot vaart vandaag 2x per uur, dit was een meevaller.

Eenmaal aangekomen in Texel zou er geen eten meer voor ons zijn, dus we besloten nog maar even een hapje te gaan eten. Uiteindelijk kwamen we om 22.00 uur aan op de camping, een paar mensen maakten zich al ongerust of we de boot wel gehaald hadden. Even inchecken en tentjes opzetten; het grasveld stond al aardig vol met tenten. Op naar het feest.

Er waren inmiddels ook een aantal Outriders uit Engeland en Zweden gearriveerd. Erg leuk dat er regelmatig ook Engelse en Zweedse Virago leden aanwezig zijn.

In de kantine van de camping had menig persoon al het een en ander gedronken. In het kort werd nog even besproken wat de mogelijkheden voor de volgende dag waren. We konden 's ochtends kiezen uit het juttersmuseum en het luchtvaartmuseum en voor de middag was er een excursie georganiseerd naar de bierbrouwerij van Texel en dat leek bij iedereen wel erg

in de smaak te vallen. Ik dacht, ik zie morgen wel weer, eerst de nacht maar eens door zien te komen!

Het was weer een gezellige avond, maar helaas kon er nog niet gedanst worden, want de biljarttafel nam een beetje veel ruimte in beslag. Dit zal de 2e avond waarschijnlijk wel veranderen. Na een aantal appelsapjes met een wit kraagje genuttigd te hebben ging iedereen slapen. Nou ja dat denk je altijd. Er bleek nog iemand 's nachts rond te lopen die nog het een en ander in de aanbieding had, zoals een balletje mayo en frikadellen speciaal en nog meer van dit spul. En natuurlijk moest ook nog even het geronk van motoren te horen zijn.

Na een erg koude nacht konden we gaan genieten van een heerlijk ontbijt. Sommige mensen hadden nog wat langer de tijd nodig om bij te komen: al die hamertjes in je hoofd 's ochtends zullen toch niet erg prettig wezen!

Er was een groepje die nog even bij de zeehondjes wilden gaan kijken. Tevens vertrok een groep om 11.00 uur naar het juttersmuseum en naar het luchtvaart museum.

Het was erg mooi weer dus ik besloot met een groepje Texel te gaan verkennen. Nog even wat inkopen doen voor de erg koude nacht. Na een beetje rondgedoeld te hebben, besloot ik de VVV-route rondje Texel op te pakken. Dit was een erg mooie route die ons het hele eiland heeft laten zien. Even uitrusten en zonnen bij het restaurantje naast de vuurtoren. Een aantal mensen ging verder voor de excursie naar de bierbrouwerij. We besloten met een aantal mensen toch de route verder op te pakken, het was tenslotte erg mooi weer. Later hebben we nog wat inkopen gedaan in een dorpje. Sommige

mensen moesten natuurlijk met zulk mooi weer even een zonnebrilletje passen. Ik dacht echt even dat er een alien in Texel rondliep. Het was inmiddels alweer 16.00 uur en we zijn teruggereden naar de camping. Nog even van het zonnetje genieten met een bakkie en een biertje.

Zaterdagavond was er een barbecue georganiseerd en na een probleempje met de barbecue kon iedereen beginnen met eten. Helaas was iedereen al aangevallen op de salades: no problem, 's avonds werden de bbq-restanten alsnog aangeboden. Zaterdagavond was er live muziek georganiseerd: de band Goet Fout zou deze avond optreden. Een erg goede band en iedereen genoot volop. Speciaal voor Rob en Anneke werd er een nummer gespeeld waarop ze nog konden dansen. Ze waren 23 jaar getrouwd, dus dubbel feest, maar dat was niet het enige, want om twaalf uur was Wim jarig en die werd ook nog uitgebreid gefeliciteerd. Na flink wat bier-tjes kregen we nog een strip show van een van onze Outriders te zien, hij kwam even zijn nieuwe beha showen. Daar kon het natuurlijk niet bij blijven. Na het Luxemburg weekend bleek de Smirnoff Ice erg in trek te zijn bij iedereen. Omdat Texel een eiland is en de bevoorrading per boot gaat, moet je op alles voorbereid zijn. De hamvraag was dit weekend dan ook of er op Texel wel genoeg Smirnoff Ice zou zijn om het weekend aangenaam door te komen.

Op zaterdagavond, hangend op een barkruk, observeerden wij de koelvitrine, alwaar zich een schamele voorraad flesjes van het edele vocht bevond. Op dat moment waren er twee Smirnoff Ice drinkers: Han en Marlene. In ons eigen belang besloten wij het drankje niet verder te promoten daar wij maar 20 flesjes hadden geteld. Navraag bij de barman bevestigde ons vermoeden: dit was de hele voorraad. Omdat wij ook niet de asociale zijn, hadden we Peggy en Atie ook een slokje laten proeven. Uit beleefdheid namen ze ook een flesje. Vanaf

hier liep het uit de hand. Rein kreeg in de gaten dat dat spul goed te drinken was en probeerde via een ingenieuze rietjesconstructie ongezien onze flesjes leeg te slurpen. Onze duimen gingen op de fles. Voor de zekerheid kochten we nog maar wat extra flesjes, voor als we zonder

zouden komen te zitten. Om Rein af te schrikken werden ook deze flesjes angstvallig bewaakt met de duimen.

Het succes van het drankje bleef niet onopgemerkt. Vanuit onze ooghoeken zagen we dat er aan de andere kant van de bar de laatste vier flesjes

Smirnoff Ice werden opgekocht. Dit was een onverwachte tegenvaller. Intussen waren wij zo bedreven geworden in het verdedigen van onze drank, dat Rein zijn geluk elders ging beproeven. De vier nieuwe drinkers waren meteen de klos: Rein ging achter hen staan, hing met de aan elkaar gekoppelde rietjes over een schouder heen en stak het gebogen uiteinde in de fles. Bingo!!!

Om de gemoederen binnen de Westcoast Hogs weer tot bedaren te brengen, is het nu de gewoonte om elkaar op een verjaardag Smirnoff Ice te geven. En niemand heeft er een probleem mee als het verjaardagscadeau ter plekke wordt aangeboden door alle aanwezigen!

De volgende morgen werden alle spullen weer ingepakt en iedereen nam de pond weer richting huis, nog even nagenietend van het heerlijke weekend.

**Roadrats: bedankt voor een fantastisch weekend!
Peggy en Marlene.**

Vooraf

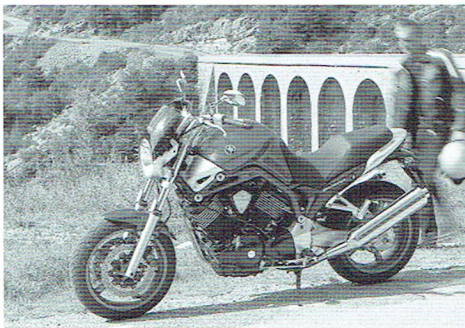
De eerste keer dat ik hem tegenkwam was op het internet. Yamaha had een nieuw model uitgebracht op basis van het 1100 V-twinblok. Geen cruiser dit keer, maar iets dat het midden hield tussen een gemiddelde naked bike en een Ducati. Zag er wel ruig uit; gedrongen maar krachtig, zou ik wel eens in het echt willen zien. Nou dat kon. De laatste beurs op de stand bij Thoms motoren (Rijswijk) stond er een. Ze stonden wel op meer plaatsen, maar ik koop al mijn motoren bij Thoms, dus die zocht ik. En ja hoor, Fred had er een staan. Ik even passen. Goh, toch wel hoog. Ik kon dan wel met mijn voeten bij de grond, maar dat hield niks over. Ik ben maar 1.75 meter. Toen ik jong was, was dat een hele normale maat, maar tegenwoordig schiet men door het eten van opgefokt vlees al snel uit tot minimaal 1.85 meter en daar schijnen ze de tegenwoordige modellen op te baseren. Dat levert wat problemen op bij verplaatsen. Kleine oneffenheden zijn bijna niet te overwinnen bij gebrek aan afzetkracht. Je moet in mijn geval er altijd voor zorgen dat je hem zo wegzet dat je altijd wegkan op motorvermogen. Zittend op de motor achteruit een drempeltje over is voor mij een probleem.

Toch zat het niet onaardig. Leuk gevormde buddy, voetsteunen (voor een chopperrijder) ver naar achter, maar schakel en rem lekker binnen bereik. Moderne lamp- en tellerunit en (niet onbelangrijk) een die te lezen was zonder leesbril. Alleen dat stuurtje. Een lullig buisje van een diameter dat je veel op fietsen tegenkomt. Ik wil wel graag iets in mijn handen hebben. Een beetje in tegenspraak met het bullige imago.

Beurtje

Nu wil het geval dat ik mijn WildStar eens moest laten nakijken. Er komt een nieuw seizoen aan en er moest een en ander aan gebeuren. Ander schermpje (klopte niet helemaal, garantie), nieuw stel passinglights (braken ineens af, heb ik dat? - ook garantie), snaartje stellen, hier en daar boutje aandraaien en als het effe kan floorboards voor de duo (dokken - en wel hevig), anders blijft mijn dochter haar hakken op de uitlaat zetten. Bovendien zat mijn reservekraan verstopt en dat is niet goed voor rijden met gemoedsrust. Afspraak gemaakt dus. Ja, ik kan hem wel brengen, maar hoe kom ik dan weg (en weer terug)? Fred deed daar niet moeilijk over.

In een eerder geval kreeg ik een irritante buikschuiver mee, maar ik pik alles, als het maar rijdt. "Dan krijg je de demo-machine mee" zei Fred. Ik verbaasd. Die Bulldog? Jawel. Te gek! M'n vorige motor was een 1100 Classic en dit was hetzelfde blok, maar dan in een andere motor.

Bulldog

Ik hou best van honden (en honden van mij), maar een bulldog, tja, wat zal ik zeggen. Er zijn mensen zat die er gek op zijn, maar ik kan ze niet mooi vinden. Raar snuitje, altijd kwijlen, maar van karakter schijnen ze erg lief te zijn, aanhankelijk, allemansvriendjes en gek op kinderen. Eigenlijk net als ik dus. Ik lever dus mijn WildStar af, kom daar nog een andere WildStar-rijder tegen (die van hem was wel erg gepoetst en ik kreeg dus commentaar) en hij had ook nog zoiets als van "wel iets heel anders". Ik kon niet nalaten te zeggen dat ik al 39 jaar motor reed (stom, stom) en dat het best zou lukken. Dat deed het ook wel, maar het was toch vreemd. Natuurlijk was de tank nagenoeg leeg. Fred zei nog dat hij het tanken zou betalen, maar dat was mijn eer te na. Ik was van plan die twee dagen te benutten, dus ik doe er zelf wel wat in. Op naar de pomp. Een literdje of vijf dacht ik, nou ja, tien dan. De pomp druppelde nog even door en voor ik het wist sloeg hij af. Vol? Jawel! Weer zo'n klein tankje. Jammer dacht ik. Een beetje ontwerper zou toch ruimte moeten vinden voor paar literpjes meer.

Ik op weg naar mijn werk. Ik ging een beetje wennen en begon me een testrijder te voelen. Lekker dingetje eigenlijk. Start goed, loopt mooi stationair, pakt lekker op en ik probeerde me mijn 1100 Classic te herinneren. Was dit het-

zelfde blok? Jawel, onmiskenbaar, maar toch. Licht bedienbare koppeling (zalig), heerlijk sturen, tjá, je gaat zoeken naar verschillen. De overbrengingen lijken dezelfde. De Classic reed ook 80 bij 3000 toeren. Geluid was anders. Dit geluid past prima bij de fiets. Niks aan doen. Een groot verschil: de bak. Bij de cruiser schijnen ze het geklang te hebben ingebouwd om op een HD te lijken. Deze schakelt als boter. In die twee dagen geen misser gehad. Mogen ze van mij ook op de cruisers doen. En dan de remmen. Gigantisch! Toen ik klaagde over de zompige achterrem van mijn WildStar zei Fred nog dat een achterrem niet teveel moest doen; voorrem was belangrijker. Geef mij deze remmen maar! Heerlijk doseerbaar, je weet niet wat je meemaakt, ultieme controle; alle verhalen ten spijt: dit is klasse! Alle Yamaha's zulke remmen, dat wil ik! Het namaken van HD heeft zijn grenzen hoor.

Grote weg

Ik moest even van Monster naar Wassenaar. Dus Lozerlaan en dan de A4, Utrechtsebaan, A44 enzovoorts. Speciaal gekozen om te zien hoe het op de grote weg gaat. Bij het betreden van de A4 gas open. No problem voor de motor, maar ik herinnerde me ineens de eerste keer dat ik met een Virago 750 naar Zuid-Frankrijk ging. Er zat toen nog geen scherm op en mijn oudste dochter (toen GSX600) klaagde steen en been dat ik niet opschoot. Ik reed 130 km per uur en werkte me heel aplazerus tegen de wind. Zij hing lekker voorover en wou het liefst 140, want dan reed ze relaxed. Bij een tankstation ruilden we van fiets en zij reed 140 (130 volgens de Suzuki) en had nergens last van. Ja kunst, ze is een stuk kleiner en zat min of meer in de slipstream van de koplamp.

Om een lang verhaal kort te maken: boven de 120 zonder kuip of scherm was voor mij onzin. Sindsdien heb ik nooit zonder scherm gereden en zo hoort het. Nu, op dit hondje, kreeg ik weer de volle laag en dat vond ik maar niks. Tot het Prins Clausplein had ik de tijd om dit filosofisch te verwerken. Ik kom er later op terug.

Schiedam

Ik moest die avond nog even naar Schiedam. Nou ja; moeten; zo gepland om een ritje te hebben. De A20 was een mooie gelegenheid om eens wat met snelheden te experimenteren. Het hondje deed zijn best. Wou best hollen, maar lekker roffelen met 120 vond hij ook best.

Het bleek geen scheurijzer, maar flink doorhalen schuwt hij niet. Raar. Bij 80 treedt er een vreemde gier op. Daaronder en daarboven hoor je niks, maar rond de 80 giert er iets enorm. Het is niet de motor op zich, want 3000 toeren doet hij probleemloos. Anders gezegd: het ligt niet aan het toerental, maar aan de snelheid. Is het dan de cardan? Weet ik veel! Dat had ik ook bij de 1100 Classic en degene die nu op mijn oude motor rijdt heeft daar ook al eens opmerkingen over gemaakt. Vreemd geluid. Wat zou daarvan nu de oorzaak zijn? Het feit dat deze het ook had gaf me het gevoel dat het niet ernstig was; het schijnt erbij te horen, maar vreemd is het wel en irritant ook. Minpuntje dus. Het enige overigen.

Terug

Op de terugweg weer experimenteren. Nu met de houding. Bij 120 of meer kun je ook iets voorover gaan hangen. Dan ben je het gevoel kwijt dat je hoofd weg wil en je romp is meer in evenwicht. Ik begrijp ineens waarom die scheurijzers die houding ingebouwd hebben. Als je dat ontdekt hebt, vraag je je meteen af wat de ontwerpers (die weten dat natuurlijk) met deze fiets voor ogen hebben gehad. De houding is prima tot pak weg 120 km. Daarboven moet je voorover hangen.

Deze fiets is dus ontworpen voor lekker rijden op binnenwegen (stuurt echt fantastisch, net als de 1100 Classic), uitstekend voor woon-werkverkeer en de blits. Een duo heeft hier niets te zoeken. Het zitje is geslachtefferd aan het design en de voetsteunen zitten ongemakkelijk hoog. Voor lange afstanden is het niks of je moet een ruit en koffers monteren.

Conclusie

Als iemand niet op een chopper wil rijden (1100 Classic om precies te zijn, die stuurt het best van alle Yamaha-cruisers) is de bulldog een alternatief. Het stuurt, rijdt, remt, accelereert en gromt echt fantastisch. Het ruikt naar kwaliteit, het voelt betrouwbaar; kortom het is echt kicken. Eerlijk, ik heb echt genoten van dit hondje. Ik zal in de toekomst een bulldog echt anders gaan zien. Ik heb zijn karakter leren kennen, op zijn gehoorzaamheid leren vertrouwen, zijn energie leren waarderen, maar toch... Ik zal blij zijn als ik weer op mijn WildStar zit...

Ton Trommelen

Na het succesvolle weekend met Hemelvaart in Luxemburg hebben wij, op de zondag voor wij terugreden naar Nederland, met Emiel en de Band en enkelen van ons afgesproken, om het in oktober de 12de of de 19de te herhalen. Dit i.v.m. het Outridersweekend in Engeland. Na overleg met de Outriders, werd het de 12de voor ons, en de 19de Engeland. Net terug van vakantie, word ik gebeld door Emiel van de camping in Luxemburg, met een probleem. Hij was gebeld door de band met de vraag of het nou 5 of 19 oktober was geworden. "12" was zijn antwoord. "Nee, dan kunnen wij niet", was vervolgens het antwoord van de band.

De keuze was aan ons: met band de 5de of zonder de 12de. De band speelt voor ons voor een laag bedrag, dus het alternatief is een ander te zoeken in 8 weken tijd, of eigenlijk in 2 dagen tijd i.v.m. de kopij voor het magazine. Na vele internationale en nationale telefoontjes, hebben wij besloten om het weekend op 5 oktober te houden. Tevens hopen wij dat ook the Bluesbrothers ons met een bezoekje komen vereren. *Bij deze dus: noteer in je agenda: 4, 5 en 6 oktober Luxemburg.* Wil je wat eerder komen dan ben je ook van harte welkom bij Emiel. Ikzelf zal met nog enkelen vanaf donderdag aan-

wezig zijn. Vrijdag en Zaterdag rideout en liveband in de avonden.

Voor de Westcoast Hogs is het vertrekpunt wederom Mac.Donald in Bodegraven om 10 uur. Voor de andere regio's: neem contact op met je regiovertegenwoordiger en/of sluit je onderweg aan bij de rest van de grote meute, bij pompstation de Lucht (Den Bosch) of bij het Haasje (onder Eindhoven). Mocht je uit het zuiden komen, dan kun je aansluiten bij Luik, het eerste pompstation, na de gevaarlijke afslag (PAS OP) Verviers. Verzamelpunt wederom Weiswempach, net over de grens Luxemburg; vertrek aldaar om 5 uur. Dit is voor alle regio's en degenen die alleen willen rijden en/of alleen het laatste stukje samen.

Voor vragen en/of opgeven voor dit weekend kun je bij mij terecht onder telefoonnummer: 071-5013167.

Adres: Camping High Chapparral, Godbrange, net onder Larochette. Er zijn geen huisjes of caravans beschikbaar. Bedenk dat de temperatuur in Luxemburg meestal 5 graden hoger ligt dan hier en dat het de laatste jaren eind oktober nog 23 graden was. Dus is kamperen zeer goed te doen.

Rinze.

DE ROEP VAN EEN OPSTAPPER

Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen: ik ben geen her-opstapper, geen afstapper, maar gewoon een opstapper. Iemand die al heel lang op een tweewieler zonder motortje rond heeft getoerd en nu een tweewieler heeft met een motortje. Ik rijd nu twee jaar op m'n DRAGSTAR 1100 rond. Bevalt me prima. Lekker tuffen door het land. Perfect! Nou ja, perfect? Ik heb een groot probleem en een vraagje. Eerst even het vraagje. Ik ben op zoek naar literatuur over motortechniek en dan uiteraard van m'n/onze DRAGSTAR 1100. Ik weet wat een lampje is en kan het nog vervangen ook, maar motortechniek... Met andere woorden, wie kan mij helpen aan en/of wijzen op literatuur over motortechniek (niet alleen over onderhoud) en dan nog voor de DRAGSTAR 1100.

Nu een wat preciaire kwestie. Voor m'n DRAGSTAR had ik een Suzuki Marauder. Deze maakte een mooi donker(bruin), beschaafd geluid. Nu

maakt de DRAGSTAR 1100 (bouwjaar 2000) wel een donker geluid, maar dan moet je met het oor zowat op de pijp liggen. Met andere woorden "het mag een ietsje pietsje meer zijn". Waarom ik iets meer geluid wil hebben komt door het volgende. Als ik met de Marauder thuis kwam, werd de garage door m'n vrouw geopend en hoeps, zo de stalling in. Nu met de DRAGSTAR gebeurt er niets meer: Jullie voelen het al: geen geluid/donker geroffel (nu niet komen met allerlei suggesties, we zijn al 32 jaar gelukkig getrouwd) als thuiskomstsignaal. Navraag over bijvoorbeeld gaatjes boren en dergelijke gaf bij dealers geen bevredigend antwoord (garantie en zo). Afijn: wie weet een oplossing voor m'n (te) beschaafde geluid. Ik, *Emil Hagoort*, woon in Elburg waar ze een internet aansluiting voor me hebben geregeld met een e-mail adres hennyenemil@netnet.nl om jullie de groetjes te doen en veel motorrijplezier toe te wensen.

VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

ORGANISATIESTRUCTUUR

• Bestuur

Voorzitter: Jopie van den Bedum. e-mail: bedum@tip.nl
Penningmeester: Coos Bos Sr. e-mail: jpbos48@hotmail.com
1e Secretaris: Frank Beckers (interim). e-mail: fja.beckers@12move.nl
2e Secretaris: Marcel Schaap voor de ledenadministratie
e-mail: marcel.schaap@hetnet.nl
Bestuursleden zijn: Joop Adeler,
Hans Hendriks, evenementen.
Rinze Zijlstra.

Regio 1 Groningen/Friesland: Manfred de Bos, Tel. 0598-625420
e-mail: yndb@castel.nl
Regio 2 Drenthe/Overijssel: Harry Reitsma, Tel. 0592-356977
e-mail: hh.reitsma@hccnet.nl
Regio 3 Gelderland/Flevoland: Wil Esman, Tel. 0314-664712
e-mail: w.jesman@freeler.nl
Regio 4 N-Holland/Utrecht: Marcel Schaap, Tel. 0346-213484
e-mail: marcel.schaap@hetnet.nl
Regio 5 Z-Holland/Zeeland: Wim Gijsbers, Tel. 0252-376655
e-mail: westcoast.hogs@hccnet.nl
Regio 6 Brabant/Limburg: Ferry Evers, Tel. 0413-292684

Alle regiovertegenwoordigers en bestuursleden zijn ook bereikbaar via:

Postbus 36, 2300 AA Leiden

Clubartikelen: Joop Groenendaal
Internet: <http://www.viragostarclub.nl>

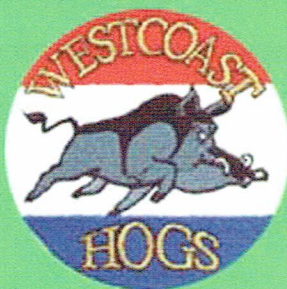
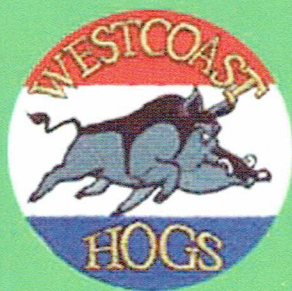
COLOFON

Het VSCN Magazine wordt 4 à 5 maal per jaar uitgegeven.

Redactieadres: Redactie VSCN, Postbus 36, 2300 AA Leiden
Redactieleden: Fran\$ Hendrich\$, Hanna Steenstra, Rob Blokker (tevens site master)
E-mail: blockbuster@chello.nl
Internet: <http://www.viragostarclub.nl>

Contributie: per jaar op bank rekeningnummer 15.66.06.704 t.n.v. VSCN te Poeldijk.
Gewone leden: € 30,-
Gezins-/partnerleden of begunstigers: € 20,-

Advertentietarieven: zijn te bevragen bij de redactie. Advertenties bij voorkeur digitaal aanleveren. Bel voor info technische specificaties met De Drukkerij MABA B.V. 076-5720808

"End Of Season Party"

West Coast Hogs

Vrijdag 4 t/m Zondag 6 Oktober
Camping "High Chapparral" Luxemburg

Voor info: zie artikel in dit magazine